

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA. X

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

Prigonirea Bisericii din Rusia

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

Tirania păgână și sălbatecă a bolșevicilor sângeroși din Rusia nefericită, a deslănțuit cea mai înfricoșată prigoană împotriva bisericii creștine. Duhul minciunii și al urii a pornit lupta împotriva luminii credinței lui Hristos și cu foc și cu sabie încearcă să stirpească, din suflete ori ce credință în Dumnezeu.

De zece ani călăii fără suflet au stins viața alor multe sute de mii din cei mai buni fii ai țării, încercând a clătina, în temelii, așezarea societății creștinești. Au nimicit familia, au risipit dela vatra părintească mulțime de prunci, i-au aruncat pe cărarea întunericului și i-au crescut fără părinți și fără Dumnezeu. — Au descătușat toate pasiunile omului păgân și au înstăpânit fărădelegea. Infricoșată oară a întunericului.

În mijlocul acestei furtuni turbate poporul a rămas credincios cu nădejdea în Dumnezeu, că se va milostivi și va pune capăt încercării fără nume. Bisericile rămăneau ca o mărturie vie a nădejzii, revărsării luminei lui Dumnezeu.

Ele mărturiseau în fața călăilor pe Dumnezeu, cel viu în sufletele oamenilor, pe Judecătorul viilor și al morților, care va respăli fiecăruia după faptele lui.

Nemai putând suferi această înfruntare, îngroziiți de judecata ce aceste biserici le-o vesteau zi și noaptea, furia ucigașilor s'a îndreptat și spre lăcașurile sfinte ale Domnului. O nouă prigoană și mai turbată s'a pornit împotriva a tot ce mărturisește credință în Dumnezeu. Au întemnițat episcopi și preoți, credincioși, tineri și bătrâni, au umplut temnițele de creștini și au vărsat sângele dreptilor nevinovați. Au jefuit bisericile de odoarele lor, au îngrămadit icoanele în mijlocul piețelor dându-le foc, dansând dansul duhurilor necurate ale iadului.

Clădirile Bisericilor sunt aruncate în văzduh și altarele se prăbușesc. Comorile credinței și ale artei se mistuiesc.

Se caută la moarte Hristos Domnul nostru și nebunii caută să ucidă pe Dumnezeu.

„Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu sulite să mă prindeți pe mine? În toate zilele am fost la voi învățând în biserici și nu m-ați prins pe mine. Ci acesta este ceasul vostru, și stăpânirea întunericului“. — Așa a spus Domnul celor ce au eșit să-l prindă și să-l ducă la moarte.

Nouăsprezece veacuri luminate mereu de lumina creștinismului vestesc darul revărsat în lume de Domnul păcii, care a adus în lume Evanghelia iubirii. Nouăsprezece veacuri s'a înălțat omenirea în lumina creștinismului străbătându-le Domnul, prin biserica sa, binefăcând cași odinioara Galilea și Judea; binefăcând și vindecând toată boala și neputința întru popor prin dragostea și pacea sa dumnezească.

„Multe lucruri bune v'am arătat vouă dela Tatăl meu. Pentru care dintre ele aruncați cu pietre asupra mea?“ (Jo x. 32) a întrebat Domnul pe prigonitorii sai. Tot așa întreabă Domnul fierele salbatice din Rusia: pentru care din binefacerile aduse omenirii întregi căutați să stingeți credința întru mine? „Nu pentru binefaceri, au răspuns atunci, ci pentrucă Te faci pe Tine Dumnezeu“. Și astăzi tot așa. Este urit și căutat la moarte pentrucă este Fiul lui Dumnezeu, judecătorul viilor și al morților, care propovăduiește mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oamenii de bună voie. Pentrucă propovăduiește dragostea între oameni. Iară ei sunt cuprinși de turbarea urii.

Domnul cere aă nu ucizi și ei ucid. Să nu furi, iar ei fură și jefuiesc până și cele sfinte. Să cinstești pe Tatăl și pe mamă-Ta; iar ei au nimicit familia, lăsând în voia desfrâului tot ce este sfânt în lume.

Cunoscând însă că Dumnezeu nu se lasă batjocorit cuprinși de groaza respălții încearcă să șteargă orice urmă de credință, orice mărturie muștrătoare. Așa s'a pornit prigoana de stirpare a credinței și a bisericilor. Am înaintea mea reviste din Anglia și din Franța cu fotografiile grămezilor de icoane în flăcări, cu biserici jefuite și dărâmate, cu derbedei îmbrăcați în odăjdii sfinte, în procesiuni infame de batjocorire a icoanelor sfinte profanate.

Sufletul creștinesc plânge în văzul și la auzul acestor fărădelegi.

Pentru curmarea lor toată nădejdea ne este la Atotputernicul Dumnezeu. Sfântul Părinte Papa dela Roma, părintele creștinătății, chiamă la rugăciune întreagă Biserica lui Dumnezeu pentru a cerși îndurare și ajutor ceresc celor prigoniți și pentru a-i aduce cuvenită cinstire și închinăciune Dumnezeului nostru pentru batjocura călăilor din nefericita Rusie. Sfântul Părinte cu acest gând va aduce slujbă liturgică în bazilica sfântului Petru din Roma în 19 Martie a. c. — La îndemnul sfântului Părinte s'a mișcat întreagă creștinătatea, unindu-se în rugăciuni pentru cei prigoniți și pentru a cerși mila și îndurarea de a pune capăt suferințelor îngrozitoare ale creștinilor batjocoriți și asupriți până la moarte.

Nu putem lipsi nici noi, Venerați Frați și Preaiubiți Fii, dela aceasta sfântă închinare în rugăciune a creștinătății întregi; noi cei atât de învecinați cu împărăția întunericului, unde domnește foc și sabie împotriva a tot ce este sfânt.

Pentru aceea, Venerații Frați, cetind această pastorală în biserică, de pe amvon, în 16 Martie a. c., Dumineca a II-a din Sfintele Paresimi, veți face rugăciuni împreună cu poporul credincios după terminarea sfinteii liturgii, iar în 19 Martie, în ziua când Sfântul Părinte va sluji în basilica sfântului Petru, fiecare va oferi sfânta jertfă liturgică pentru intențiunea sfântului Părinte, bineștiind că în aceeași zi, pe întreg rotogolul pământului, se va aduce jertfă pentru cei prigoniți și mântuirea lor și pentru lauda și preamărirea lui Dumnezeu, pe care i-L necinstesc cei fărădelege.

Venerați Frați și Preaiuțiți Fii, întrăm acum în postul mare pentru a ne pregăti pentru ziua luminată a învierii Domnului. Stăpâniți de grozăviile izvorâte din sufletele păgâne, ce s'au depărtat de Dumnezeu, să ne reculegem cu toții, să privim în conștiința noastră și să stirpim din suflet păcatul, care este izvorul a tot răul și a toată suferința. Frațiile Voastre veți chienia cu stăruință prin predicile bine pregătite, credincioșii la împăcarea cu Dumnezeu prin sfânta Taină a pocăinței și treziți la nouă viață, la sfânta Impărtașanie. Indreptarea vieții noastre să fie jertfa de împăcare adusă Atotputernicului Dumnezeu, îndepărtând dela noi urgia ce s'a deslănțuit, cu toată turburarea iadului, asupra bisericii din Rusia.

Astfel primeniți sufletește să întrăm la praznicul luminat al Invierii Domnului însuflețiți de darul credinței lui.

Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al său dar și cu a sa iubire de oameni.

Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus, Amin.

Gherla, din reședința noastră la 1 Martie 1930.

Viza carnetelor ofițerilor de rezervă.

Publicăm mai jos adresa Cercului de recrutare Someș Nr. 2794 din 21 Februarie 1930 pentru orientarea și conformare :

În conformitate cu ord. No. 400/930 d. M. St. M. Operațiunea vizei Carnetelor Md. E. 1. a ofițerilor de rez. să începe în ziua de 1 III. durează până la 30/IV. 1930.

Cine trebuie să se prezinte la viză :

Toți Ofițerii de rezervă.

Ofițerii superiori și Generalii au latitudinea să se prezinte personal s'au să trimită pentru viză Carnetul No. E. 1. la Cercul de Recrutare unde sunt înscrși.

Ofițerii de rezervă dispensați de Md. anului 1930, vor prezenta cu aceasta ocazie și certificatul Md. D. „O.“

Nu se vor prezenta la viză :

1. Ofițerii de rezervă cari au împlinit limita de vârstă dar cari figurează încă în controalele Armatei.

2. Ofițerii de rez. cari în cursul anului 1930 ating limite de vârstă :

Limite de vârstă este următoarea :

Ofițeri interiori până la Capitan inclusiv 55 de ani.

Maiori 59 de ani.

Lt-Coloneli 61 de ani.

Colonel 63 de ani.

General de Brigadă până la 65 de ani.

General de Divizie până la 67 de ani.

General de Corp până la 70 de ani.

Ori care ofițer, care nu se va prezenta se face penibil de pedepse prevăzută la art. 224. bis. din C. J. M.

adeca dela 15 zile la 2 luni închisoare.

Fiecare ofițer se va prezenta în ținută de Campanie. (Manta postav, bluză postav, chipiu moale, perechi pantaloni; perechi cisme sau bacanci cu jambiere, pelerină de ploaie, Centiron de piele, dragon de piele, revolver cu toc, binoclu cu toc, borlă, geantă pentru hărți, baionetă, și 30 cartușe de revolver.)

Pentru ofițerii călări se adaugă: Pătura de Campanie, o șea complectă, frâu, 1 pereche coburi, pachetaj dinapoi, și învălitoare impermeabilă.

Ofițerii de rezervă din Armele călări, se vor putea prezenta la viză pe anul 1930 fără herneșamentul arătat mai sus, termenul de procurare prelungindu-se până la 1/III. 1931. Este absolut interzis, prezentarea la viză cu efectele împrumutate, acei ce se vor dovedi că au împrumutat efectele cu care s'au prezentat la viză li-se vor aplica sancțiunile art. 24 din Legea Poziției Of. Rez.

Ofițerii de rezervă stabiliți în streinătate, se vor prezenta la viză la Atașatele Militare, făcând raport înscris dacă au s'au nu echipamentul de Campanie.

Rugăm a aduce toate acestea la cunoștința Of. de rez. de sub ordinea Dv. s'au s'ar afla cu domiciliul pe raza Comunei, postului de Jandarmi, Notariat, etc. — astfel ca să nu poată spune nici un Of. de rez. că n'a avut cunoștință despre aceasta operațiune.

Rog confirmați primirea prezentei și a nu comunica modul cum s'a adus la cunoștință.

Comand. Cercului de Recrutare Someș,
Colonel, IONESCU.

Șeful Bir. II. Mob. Rechiziții,
Căpitan, Mărginean.

Gherla, la 28 Febr. 1930.

No. 1243

Partea neoficială.

I. Existența lui Dzeu

(traducere)

La întrebarea cea mai însemnată a vieții: că pentru ce suntem (noi) pe pământ? îi răspunde foarte potrivit o cârtică încă nu destul de cunoscută, ba în alte locuri poate uitată: „*Noi suntem pe pământ să cunoaștem pe Dumnezeu*“.

Față de acest adevăr — știi foarte bine iubite cititorule — suntem unii oameni cari nu vreau să creadă în Dumnezeu (că pentruce, nu-i greu să ghicești) și plini de orbire strigă: nu este Dzeu!

1. Că se găsesc și de acești oameni, nici nu te mira! Deoarece nu cei buni, nu cei virtuoși, nu cei cu viață curată tăgăduesc existența lui Dumnezeu, ci acei cari au motiv să se teamă de el. Aceștia sunt aceia, despre cari Isus spune, că „Mai mult au iubit întunerecul, decât lumina — deoarece faptele lor erau rele.“

2. Acum să vedem cum dovedesc necredincioșii, că nu există Dzeu? Deoarece, dacă afirmă cineva ceva, trebuie să și dovedească afirmațiunea. Dar ei de regulă rămân datori cu dovedirea. Se găsește însă câte unul, să răspundă dar vezi numai cum a dat greș dovada lui.

În 1910 ziarul american extins peste întreaga lume „New-York Herald“ — despre care nu se poate spune nici cu cea mai bună intenție că se ocupă cu religia. — descrie moartea surprinzătoare a lui Whytney cunoscutul tăgăduitor de Dumnezeu,

care a umplut cu groază și spaimă pe toți cei ce-l încunjurau.

Whytney era într'un hotel din Baltimore cu o societate care consta din prietenii și cunoștii lui. Au vorbit despre diferite lucruri și pe urmă au trecut la subiectele religioase, și ca la toate discuțiunile de acest fel, și aici s'a găsit cineva, care a pus întrebarea: „Oare există Dzeu?“

Spre lauda societății nici unul dintre ei nu s'a găsit care ar fi negat existența lui Dumnezeu. Singur Whytney a fost acela care a atacat învățătura creștină fundamentală și vorbirea și-a terminat-o cu următoarele vorbe de blasfemie: „Că nu este Dumnezeu o voi dovedi-o imediat prin aceea, că acum, înaintea voastră provoc pe acel atotputernic Dzeu că dacă există să mă lovească cu moarte în acest moment, dar aceasta nu o va face din simplul motiv — că nu există.“

Abia a isprăvit cuvintele provocatoare și a căzut mort. Prietenii lui între cari au fost și medici, au făcut tot posibilul să-l readucă în simțiri, dar în el n-a fost nici cea mai mică urmă de viață.

Întâmplarea aceasta a cauzat mare senzație în Baltimore și a micșorat mult numărul tăgăduitorilor lui Dumnezeu.

Iată răspunsul unui tăgăduitor de Dzeu la întrebarea că oare există Dumnezeu. Precum vezi argumentele lor au bază șubredă și astfel au motiv

să se teamă de mânia pedepsitoare a lui Dumnezeu.

3. Dar înaintea mea stă *savantul modern* cu luneta în mână și îmi spune: „Am privit cerul înstelat și pe Dumnezeu nu l-am găsit nicăiri. Am luat hârlețul și ciocanul în mâna mea și am pătruns în mijlocul pământului și n-am găsit pe Dumnezeu. Am pus sub microscop celulele florilor, am cercetat, am scrutat și pe Dumnezeu nu l-am găsit. Apoi m'am așezat sub clopotul scufundător și m-am lăsat în adâncul mărilor, toate le-am răscolit dar pe Dzeu nu l-am găsit nicăiri, deci nu este Dzeu“.

Acestei dovezi răsunătoare îi răspunde, tot modest. Și eu mi-am luat ceasornicul, l-am sucit în dreapta în stângă, înainte, îndărăt, l-am deschis, l-am privit în interior, în-afară și n-am găsit ceasornicarul deci nu există ceasornicar!

Și acest silogism este tot atât de logic ca și al savantului modern. Deoarece el n'a văzut pe Dumnezeu deci nu există. Pentru că nu văd ceasornicarul, deci nu există?

Se pot deduce așa concluzii?

Cei necredincioși uită că Dumnezeu a dat omului nu numai cele 5 simțuri ci și inteligență. Așadar că unul ține de adevărat nu numai ceace cuprinde cu simțurile ci și ce cuprinde cu mintea. Dacă vede fum, mintea sănătoasă îi spune că unde va trebuie să fie foc. Dacă vede urme în zăpadă deduce că pe-acolo a trecut cineva și dacă pe respectivul nu l-a văzut. Dacă vede o casă știe că au zidit-o oamenii deși nu i-a văzut. Din acestea poți

vedea, că acest savant modern care afirmă: „n-am văzut pe Dumnezeu... deci nu există“ — n-a spus adevărul. În acest chip numai acela poate vorbi care n-are minte, deoarece numai unul de acesta poate face asemenea deducții. Pentru aceea zice și Sf. Scriptură: „Zisa nebunul în inima sa: nu este Dumnezeu!“

4 Un renumit scriitor spune: „Dacă noaptea vad ceva foc știu că l-a aprins cineva. Dacă văd focul mihoanelor de stele pot eu oare mărturisii că s'au făcut de sine?“ Ca și cum ar voi să spună: „așa nebunie nu pretindeți dela mine.“ Și de fapt, dacă o stea, o floare, o musculiță, un fir de iarbă, nu se fac dela sine, nu s'ar fi putut face dela sine lumea cu toată frumusețea ei, soarele, luna, cu tot sistemul planetar?

Mintea sănătoasă spune că trebuie să fie un Creator, Ziditor, organizator, pe care noi îl numim Dzeu.

5. Încercând odată medicii necredincioși a lui Napoleon — în timpul exiliului de pe Sf. Elena — să nege existența lui Dzeu, i-a privit disprețitor cu ochii lui fulgerători și le-a răspuns cu un laconism militar: „Toată lumea vizibilă, mărturisește existența lui Dumnezeu și cei mai cuminiți oameni ai lumii au crezut în El.“

Dacă toată lumea și cei mai învățați mărturisesc existența lui Dzeu, să tacă micul număr de necredincioși, și să mărturisească cu milioanele de popoare: „Cred într'unul Dzeu...“

(Va urma).